

De Stichting Vrede voor Palestina ondersteunt projecten voor kansarme Palestijnse kinderen. Omdat de huidige generatie niet in staat blijkt om vrede te bewerkstelligen, heeft de Stichting de hoop op de jeugd gevestigd. Ze richt zich daarbij op steun aan (buitenschoolse) activiteiten die verbindend kunnen werken tussen volkeren: taal, muziek & cultuur en sport. Kinderen krijgen daardoor meer een gevoel van eigenwaarde en vrede in zichzelf. Hopelijk brengt dat vrede in het Palestijns-Israëliësch conflict dichterbij.

Stichting
**Vrede voor
Palestina**

Nieuwsbrief

April 2013

Een kerk midden in de samenleving

Daar sta ik dan aan het eind van de kerkdienst in de dorpskerk in Diepenveen naast de pastor. Het is de biddag voor het gewas en arbeid. Ik sta er namens de Stichting om over ons werk te vertellen, maar ik heb ook mezelf meegebracht. Voor een moment ben ik even niet de voorzitter van een Stichting die een opdracht heeft; de mèn in me neemt het over.

Het gevoel om daar te staan in de kerk tussen je medemensen, die interesse hebben en bereid zijn om te luisteren naar wat je te zeggen hebt, is magisch. Van achter het altaar het woord voeren kun je alleen doen als je bereid bent om je kwetsbaar op te stellen. Tegelijk met deze kwetsbaarheid voel ik de kracht van m'n stem, de kracht van de boodschap en de kracht van de mens die in hoop gelooft. Dat op een dag, zoals de pastor zei, de woestijn zal bloeien. Woestijngrond kan geen water vasthouden, maar begroeide aarde wel. De aarde heeft de planten nodig met hun wortels om het water vast te houden. Daar waar niets in de woestijn kan groeien, ontstaat door een klein zaadje leven. Een enkel plantje kan uitgroeien tot een struikje en vele struikjes tot een oase.

In de Stichting Vrede voor Palestina blijven we geloven in die oase. Die oase zal op een dag komen zoals ook vrede ooit zal komen. We blijven die kiemen van vrede zaaien in de harten van jonge mensen. We gaan door om die kwetsbare jongeren een kans te geven. Kinderen verdienen kind te zijn. Het is aan de volwassenen om hun dit te gunnen.

In onze strijd voor vrede kiezen we geen partij. We kiezen wel voor de kwetsbaren, voor de zwakkeren van onze samenleving. We kiezen voor jongeren die geen kans krijgen en die leven onder de meeste moeilijke omstandigheden.

Als we deze jongeren enige hoop op verbetering kunnen bieden in hun dagelijks leven, zullen zij beginnen te dromen. En dromen geeft hoop. Hoop om de droom tot werkelijkheid te maken. En dat kan alleen als deze jongeren een waardig leven en een echte kans krijgen zich te ontwikkelen.

In een conflict kunnen we alleen helpen als we geen partij kiezen, maar kiezen voor rechtvaardigheid voor allen. Onpartijdig zijn brengt vertrouwen, maakt de dialoog mogelijk en brengt vrede dichterbij. Dat kan alleen als we ook hier in Nederland onze harten openen. Men moet niet te snel een oordeel vellen. Partij kiezen helpt niet. Het conflict naar Nederland importeren vergroot het probleem alleen maar.

Vanuit de veilige afstand waar we zijn, kunnen we een positieve bijdrage leveren wanneer we voor onpartijdigheid en eerlijkheid durven kiezen. Dan ontstaat er vertrouwen. Het groeiende antisemitisme zal zeker geremd worden als we onpartijdig blijven, als we niet met twee maten meten wanneer het ons uit komt. Blinde steun aan het ene of het andere creëert monsters van landen en overmoedigheid van volkeren waar niemand bij gebaat is.

Kies voor rechtvaardigheid. Dan alleen kan een blijvende vrede ontstaan.

Nabil Sahhar
Voorzitter

Impressie van de kerkdienst in de Protestantse Gemeente Diepenveen

“De woestijn heeft planten nodig om de regen vast te kunnen houden”. Dat zegt de wijze vrouw uit Tekoa “De woestijn heeft planten nodig om de regen vast te kunnen houden”. Dat zegt de wijze vrouw uit Tekoa tegen koning David (2 Samuel, hoofdstuk 4) als ze hem ervan wil weerhouden zijn zoon Absalom te verstoten. De voorganger, predikant Henk Spit, ging mooi door op dit beeld in zijn overweging tijdens de kerkdienst op 10 maart jl. in de Dorpskerk van Diepenveen.

Die dag was het ook Biddag voor Gewas en Arbeid. Grond zorgt voor de planten, maar planten zorgen ook voor de grond. De steppe kan alleen bloeien als er wortels zijn van hoop en naastenliefde, van gerechtigheid. Dit geldt bij uitstek voor de steppe van het Beloofde Land, van Israël en de Palestijnse Gebieden. Het Beloofde Land, dat maar geen land van belofte wil worden. Kleine plantjes kunnen dan het verschil maken, kunnen kiemen van hoop zijn die uit kunnen groeien tot een oase, als ze gesteund worden.

Voor de voorzitter van de Stichting Vrede voor Palestina, Nabil Sahhar, - we waren te gast in deze kerkdienst - was het gemakkelijk bij deze woorden aan te sluiten. Hij komt zelf uit Jeruzalem, de stad die huilt om haar kinderen. De stad die stad van vrede wordt genoemd, maar waar geen vrede is. De stad die wordt beheerst door een familieruzie, de ruzie tussen joden, christenen en moslims. Allen zijn immers neven van elkaar, met Abraham als gemeenschappelijke voorvader. Als we of de ene of de andere partij steunen, wordt het conflict alleen maar geëxporteerd, dat lost niets op.

De Stichting Vrede voor Palestina richt zich daarom op kinderen en jongeren. Ze wil hen ervoor beschermen dat ze vergiftigd worden door het heersende conflict. De Stichting is zo'n klein plantje waar de voorganger over sprak. Ze doet wat ze kan en hoopt met steun uit te groeien tot een oase.

In Al Khader (St George) bij Bethlehem steunt ze een school voor gehandicapte en moeilijk lerende kinderen. Al het geld dat opgehaald wordt gaat voor 99% naar het doel.

De Stichting gelooft dat waar een kind vrede vindt in zichzelf en waardigheid, het later, als het groot is, vrede kan bewerkstelligen.

In het Beloofde Land is aandacht en een open hart nodig voor beide volkeren. “Als iedereen hier, als hij naar huis gaat, pro-Palestijn zou zijn, hebben we gefaald”, aldus Nabil. Dan zou de vrede geen stap dichterbij zijn gekomen. De woorden van Henk Spit en van Nabil Sahhar maakten indruk. Bezoekers van de kerk gaven gul na afloop van de viering en toonden veel belangstelling voor onze nieuwsbrief. Fijn voor het plantje, goed voor de grond.

Zou u ons een keer willen uitnodigen, in uw viering of bij uw bijeenkomst, we houden ons van harte aanbevolen.

Lien Willems
Bestuurslid

Drie maanden in een conflictgebied

Van november 2012 t/m februari 2013 is Gerrit Buunk uitgezonden geweest naar de Palestijnse Gebieden voor een verblijf in het kader van een vredesinitiatief (EAPPI) van de Wereldraad van Kerken, Ecumenical Accompaniment Program in Palestine and Israël. De begeleiders van EAPPI werken in kleine internationale teams op verschillende locaties. Ze bieden door hun geweldloze en onpartijdige aanwezigheid bescherming aan plaatselijke Palestijnse en Israëlische gemeenschappen of organisaties. Gerrit was gestationeerd in het dorp Yanoun in de regio Nablus.

Hoe is het om drie maanden in het conflictgebied te wonen en de spanningen met Israëlische kolonisten en het leger aan den lijve te ervaren?

Gerrit zal begin juni in Deventer zijn ervaringen hierover komen vertellen. Zodra er meer duidelijkheid is over de locatie wordt u hierover geïnformeerd. Kijk ook op onze agenda op de website.

Hier is al vast een korte terugblik van Gerrit:

“Was het niet gevaarlijk daar, terwijl je er was, want het is toch oorlogsgebied?“, vragen mijn burens mij. Het beeld wat men -op afstand- van oorlogsgebied heeft, is dat van permanent schieten op straat, zoals bijvoorbeeld in Syrië. Dat er in Palestina meestal geprobeerd wordt ‘gewoon’ te leven door de bevolking, gedurende toch al 45 jaar, is amper voorstelbaar.

Palestijnse demonstranten vertellen hoe zij wekelijks vreedzaam demonstreren tegen een wegblokkade die door de Israëlische autoriteit is opgesteld tussen hun dorp en de hoofdweg

Palestijnse boer vertelt hoe Israëlische settlers voortdurend op zijn erf vernielingen aanbrengen, aan zijn huis of aan de waterbron.

Maar, ja het is wél gevaarlijk, maar anders. Een klein voorbeeld: op de weg nabij Yanoun die pas weer door een akkoord werd open verklaard, wordt met stenen naar passerende auto's gegooid door kinderen van het settlement, met hun ouders op de achtergrond. En de Israëlische militairen, die in dit gebied de ordehandhavende taak hebben, grijpen niet in, zo vertelt het opvolgende EAPPI-team mij. Met welk mensbeeld groeien deze kinderen op, zo kunnen we ons afvragen? Het is echt hoog tijd om anders te gaan denken, want hoe lang nog zal het duren voordat mensbeeld en wereldbeeld (en daarmee samenhangend Godsbeeld) weer enigszins hersteld zijn?

Het zijn de mensen daar, van wie ik de vraag om ánders te kijken, duidelijk te horen heb gekregen. Het is vanwege de vraag van Palestijnse christenen dat ik ben gegaan om aan het EAPPI-programma mee te doen. En het is door daar aanwezig te zijn dat ik dezelfde vraag ook heb horen klinken van Israëlische joden en van Palestijnse moslims. Het zijn christenen, die van hun medechristenen vragen de bijbel anders te willen verstaan. Wij vragen van onze zusterkerken om de zonde van de bezetting niet te voorzien van een theologische dekmantel. Help de twee volken hier om gerechtigheid, vrede, veiligheid en liefde te realiseren (zo lezen we in het Kairos-document 2009). Het zijn joodse burgers die van hun wereldwijde volksgenoten vragen de staat Israël te helpen om democratie echt in praktijk te brengen (iedereen gelijke rechten).

Het zijn moslimburgers die aan hun leiders vragen om te zorgen dat eenieder in waardigheid kan samenleven. Ik heb meerdere mensen horen zeggen: vroeger konden we ook naast elkaar leven, als moslims, christenen en joden in hetzelfde dorp, in dezelfde stad, in dezelfde landstreek. We willen gewoon in vrede onze kinderen groot brengen, net als andere mensen.

Ja, het is hoog tijd dat de bezetting van Palestina stopt en dat wij hier in Europa en in de rest van de wereld eindelijk anders gaan kijken naar de situatie van de Palestijnen en de Israëli's en anders gaan handelen, om een gewoon leven in

waardigheid en vrede voor alle inwoners van Palestina en Israël naderbij te brengen.

In zijn weblog vertelt Gerrit over zijn persoonlijke ervaringen. Zie: www.kerkinactie.nl/blogeappi3

Verdere info over Israel/Palestina en het EAPPI-programma is te vinden via www.eappi.org (ook in het Nederlands) en www.kerkinactie.nl/ipdocu

Gerrit Buunk

Reis naar de toekomst

Als alles volgens plan gaat zal Rian Evers a.s. september, vanuit de Stichting Vrede voor Palestina, gedurende een maand een theaterproject gaan opzetten met leerlingen en docenten van de Al Mostaqbalschool in Al Khader, de school die wij al ettelijke jaren steunen. Hieronder stelt Rian zich voor.

Binnenkort reis ik af naar Al Khader om kennis te maken met de scholieren, docenten en overige staf van de Al Mostaqbal school. Een reis naar de toekomst. Kennis maken is een goed idee, voorafgaande aan een ambitieus en intensief project waarbij ik alle hulp van docenten en overige staf nodig zal gaan hebben. Want een theatervoorstelling maken met een hele school, binnen een maand tijd, mag je gerust een ambitieus en intensief project noemen. Maar ik ga het doen! Samen met de school en de stichting Vrede voor Palestina.

In september gaat het gebeuren, maar voorafgaande hieraan moeten de nodige voorbereidingen getroffen worden. Wat voor iets gaan we maken? En wat willen de leerlingen graag doen? Als drama-docente met daarnaast een enorme passie voor muziek kunnen we wat mij betreft alle kanten op. We kunnen een locatievoorstelling maken, een musical, een hoorspel of een traditionele tekst-theater voorstelling.

Met wat voor leerlingen heb ik te maken en wat zouden de docenten graag willen?

Als ik terugkom van mijn reis in de nabije toekomst hoop ik genoeg te weten over hun wensen om een plan te kunnen gaan maken voor onze gezamenlijke reis naar de toekomst. Een strakke planning is wenselijk omdat er slechts weinig tijd is om het gehele project tot een succesvol einde te brengen. En daar heb ik ontzettend veel zin in! De Al-Mostaqbal school hopelijk ook, zodra ik kennis met ze heb gemaakt. Daar ga ik voor. Daar gaan we samen voor! Laat de toekomst maar komen, ik ben er klaar voor.

Rian Evers

Kwestie van kiezen 2013

De gemeente Deventer moet opnieuw bezuinigen. Na de 16 miljoen van de vorige jaren gaat het nu om een bedrag van ongeveer 4 miljoen euro! De gemeente wil tot dit bedrag komen, o.a. door het bedrag dat zij ter beschikking stelt voor Internationale Samenwerking met de helft te verminderen.

Op 27 maart jl. debatteerde de Raad voor de eerste keer over deze bezuinigingen.

Om dit debat goed gefundeerd te kunnen voeren, gingen op 13 maart jl. acht leden van de Raad in drie rondes in gesprek met de NGO's (Niet Gouvernementele Organisaties) van Deventer die gericht zijn op internationale samenwerking. Met drie bestuursleden sterk van onze Stichting Vrede voor Palestina: Nabil, Lien en Mathilde gaven wij gehoor aan de uitnodiging om te komen praten op het stadhuis.

Voorafgaande aan het gesprek met de gemeenteraadsleden kwamen we met een aantal mensen van de diverse NGO's bij elkaar om tot een gezamenlijk standpunt te komen. Ons standpunt luidde als volgt: "Het Internationaal Beleid van de gemeente Deventer brengt Deventer naam en faam en is een spraakmakend voorbeeld van goede samenwerking tussen betrokken burgers en de lokale overheid. Bovendien versterkt het multiculturele aspect van dit beleid de sociale cohesie en het economisch klimaat in Deventer. De voorgestelde bezuiniging levert

een klein besparingsbedrag op (een van de raadsleden sprak later van 'peanuts'), maar vormt een aantasting van de jarenlang opgebouwde internationale contacten en van het imago van de stad en haar bestuur, burgers, vrijwilligersorganisaties, bedrijven en instellingen".

In de discussie met de raadsleden werd onderstreept hoezeer internationale activiteiten horen bij de 'ziel' van de stad: Deventer, Hanzestad, stad met (in het verleden) een Tropische Landbouwschool, stad van bisschop Tutu, is een stad van de wereld, een multiculturele stad, een Millennium Gemeente met een lange traditie als het gaat om internationale samenwerking. Het relatief kleine bedrag dat zij ter beschikking stelt voor internationale samenwerking maakt dat groepen die daarmee bezig zijn – allen betrokken vrijwilligers – van andere fondsen dan ook geld kunnen krijgen. De gemeente werkt verbindend en stimulerend. De activiteiten rond internationale samenwerking versterken de stad economisch en maatschappelijk. Al met al steken zo de baten met kop en schouder boven de kosten uit.

Of deze argumenten de Raad hebben overtuigd is nog niet bekend. Pas tegen de zomer worden er definitieve beslissingen genomen over de bezuinigingen.

Mathilde Spaapen en Lien Willems
Bestuursleden

Ambassade van Vrede nu ook in Deventer in oprichting

Op het Periodiek Overleg van de Gemeente van maart jl. waren ze er voor het eerst: de Ambassade van Vrede. Hun inbreng op die avond was reden genoeg om een gesprek te hebben met enkele initiatiefnemers van de Ambassade, Marga klein Overmeen en Herman Evers.

Wat is de Ambassade van Vrede?

De Ambassade van Vrede van Deventer is een onderdeel van het Ministerie van Vrede, een landelijke stichting opgericht door IKV/Pax Christi, die overal in het land Ambassades heeft. Elke Ambassade richt zich op

vraagstukken van vrede en gerechtigheid. Het Ministerie van Vrede heeft jaarlijks een Minister van Vrede, dit jaar is dit Jürgen Raymann, een van zijn staatssecretarissen is Merlijn Twaalfhoven (de spil van het Al-Quds Underground Festival in Oost-Jeruzalem - red).

Net als het Ministerie van Vrede wil ook de Ambassade een platform zijn, een podium, waarop uiteenlopende meningen en visies naar voren kunnen worden gebracht. Tenminste, zolang als ze elkaar niet uitsluiten: voor extremisme is geen plaats. De Ambassade wil daarbij ook de politieke, religieuze, sociaaleconomische achtergrond

Marga en Herman

van conflicten naar voren halen. Ze wil verbindend werken: "Bisschop Tutu was welkom geweest bij ons". Zo wil ze vrede ver weg en dichtbij bevorderen. Elders zijn vaak openlijk gewelddadige conflicten, bij ons is oorlog ver weg, de Koude Oorlog is voorbij. Maar bij ons zijn er onderhuids spanningen en soms uitbarstingen. Onze multiculturele samenleving kraakt en piept bij tijden. Wij willen eraan bijdragen, dat hij waar nodig gesmeerd wordt. Eventueel verborgen conflicten willen we aan het licht brengen.

Dan ligt de Ambassade op een passende plek...

Inderdaad, we zijn blij met onze plek in de Herberg van Ars aan de Rielersweg. Op en top een veelkleurige wijk. Daar horen we thuis. Op een Nieuwjaars-treffen van Ambassades op het Ministerie van Vrede hoorden we trouwens een inspirerend voorbeeld van hoe een Ambassade kan werken. Er is ook een Ambassade in Enschede en in Enschede wonen veel Syrische christenen. De Ambassade kende hen. Ze zijn allen bij wijze van spreken dag en nacht bezig met de oorlog in Syrië, maar verschillen onderling van visie. De Ambassade heeft hen toen allen tijdens de Vredesweek uitgenodigd voor een solidariteitsmaaltijd. Bij die maaltijd konden de verschillende visies naar voren komen en konden mensen proberen nader tot elkaar te komen. Dat is heel concreet werken aan vrede dichtbij en ver weg. Ook bij

ons zijn er zeker van die raakvlakken.

Wat zijn jullie plannen voor de nabije toekomst?

Allereerst, op 31 mei vanaf 19.30 uur wordt de Ambassade feestelijk geopend op het kerkplein naast de Herberg van Ars. Burgemeester Heidema verricht de officiële opening, de fanfare luistert dit muzikaal op, het Wereldkoor zingt, een Hindoestaanse dansgroep voert dansen op. Het winnende gedicht van de gedichtenwedstrijd wordt voorgedragen, een vredesinsigne wordt uitgereikt. Dat zijn in het kort de plannen. Die zijn we nu nog volop aan het uitwerken. Verder zoeken we voor het komende vredesjaar (het jaar van Vredesweek tot Vredesweek) een Ambassadeur, we willen de werkgroep verder verstevigen, we willen netwerken en draagvlak creëren.

De komende Vredesweek, september a.s., willen we de Ambassade verder inhoudelijk gezicht geven. Uitgangspunt bij alle plannen is: we moeten het kunnen behappen. Het moet leuk blijven. We zijn in oprichting, i.o. Zet dat maar in grote letters erbij.

Waar zien jullie mogelijkheden voor ondersteuning van onze Stichting Vrede voor Palestina?

Israël en Palestina liggen ver weg, maar het heilige land betekent vaak veel voor mensen hier. En Nederland heeft een stem in het conflict daar, een stem die daar gevoelig ligt. In zoverre hebben we er hier in Nederland toch direct mee te maken. Het Ministerie van Vrede is al jaren betrokken bij het conflict en heeft deskundigheid op dit terrein. We zouden de Stichting kunnen ondersteunen door bijvoorbeeld een forumavond te organiseren over Israël en Palestina waarbij ook iemand van de Stichting in het forum zit. Of door een lezing te organiseren waarin het conflict uitgediept wordt. Het is er belangrijk genoeg voor.

Lien Willems
Bestuurslid

Aanbevolen film: Budrus

In het kader van de vredesweek vorig jaar, kregen wij een uitnodiging van de Oecumenische Vrouwengroep Twente-Bethlehem om samen naar de documentaire Budrus (2009) te kijken en daarover van gedachten te wisselen. Nabil en Mathilde waren van onze stichting die avond aanwezig.

Een korte samenvatting:

Budrus is een landbouwdorp van 1.500 inwoners, gelegen op de Westbank, vlakbij de grens met Israël. Voor de bouw van de muur moeten 120 hectare en drieduizend olijfbomen het veld ruimen. Daarmee dreigt een belangrijke inkomstenbron voor het dorp te verdwijnen. De Palestijnse Ayed Morrar begint een geweldloze demonstratie. Hij is

in staat om de Fatah- en Hamasleden uit het dorp te verbinden. Zijn 15-jarige dochter Iltezam sluit zich ook bij hen aan met een actieve vrouwenbeweging. Veel Israëlische vredesactivisten komen ook naar Budrus om daar gezamenlijk 10 maanden lang bij de graafwerkzaamheden geweldloos te demonstreren. Steeds gaan ze in gesprek met de Israëlische soldaten en grenspolitie. Dit volharden heeft uiteindelijk tot gevolg dat de muur niet dwars door de landbouwvelden en de begraafplaats wordt opgetrokken maar op de oorspronkelijke groene lijn. Het is een bijzonder hoopvolle documentaire. Veel activisten en dorpsbewoners hebben daarna hun vredesinitiatieven voortgezet in andere dorpen in de omgeving. Officiële website: <http://www.budrusthemovie.com>

Mathilde Spaapen
Bestuurslid

Uw gift is meer dan welkom

Het eerste kwartaal van dit jaar hebben we € 1.421,22 aan giften op onze bankrekening ontvangen. Heel veel dank daarvoor. Elders in deze nieuwsbrief leest u dat de subsidie van de Gemeente Deventer op de tocht staat vanwege de bezuinigingen. Een belangrijke subsidiegever valt daardoor wellicht (gedeeltelijk) voor ons weg. Uw hulp is daarom des te meer nodig en welkom.

Van de Al Mostaqbalschool hebben we twee aanvragen ontvangen voor financiële ondersteuning. De eerste aanvraag betreft de aanschaf van onderwijsmaterialen zoals papier, softwareprogramma's, een projector, totaal ten bedrage van € 2.100,-.

De tweede aanvraag betreft het tweeweekse educatief zomerprogramma waarvoor € 5.000,- gevraagd wordt. In dit programma ligt het accent op de integratie van

gehandicapte kinderen met de kinderen vanuit andere scholen, op speelse wijze. Afgelopen jaren is dit initiatief heel succesvol gebleken en we willen het graag weer ondersteunen.

In deze nieuwsbrief leest u ook over de Reis naar de toekomst van Rian Evers, waar we als Stichting bijzonder naar uitkijken. Dit project gaat in september van start en we hopen ook dit financieel mogelijk te maken.

Om al deze projecten te kunnen waarmaken hebben we uw financiële en morele ondersteuning meer dan nodig. Help ons alstublieft de dromen waar te maken.

Brenda Reinders
Bestuurslid

Stichting
**Vrede voor
Palestina**

Postadres

Postbus 658, 7400 AR Deventer

Telefoon

Mathilde Spaapen: (0570) 61 79 20

Bankrekening

Nabil Sahhar: 06 - 46 25 49 38 of (0546) 67 32 95

e-mail

60.37.797 t.n.v. Stichting Vrede voor Palestina te Deventer

Website

info@stichtingvredevoorpalestina.nl

www.stichtingvredevoorpalestina.nl

*Uw giften zijn meer dan welkom op
bankrekening 60.37.797 en blijven
aftrekbaar voor de belasting;
onze Stichting is ANBI-erkend.*

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen, laat het ons dan weten!

**Wilt u de nieuwsbrief voortaan per e-mail ontvangen,
laat het ons ook weten!**